

NAGNOIĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf nagnoić sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Użyźnić się przez wchłonięcie nawozu: woły [...] w ogrodzie ná noc ząwierác/ gdzie fzczebrzuchy śiewáią; bo fie tám zaráz lepiej nágnoić może/ niżliby náwozić mogli. GostGosp 64.

Formacje współrdzenne cf GNOIĆ SIĘ.

LW